N. 1987.

CURRENDA VIII.

A. D. 1858.

N. 1421.

Rozporządzenie W. Ministerstwa Wyznań i Oświecenia

z d. 29. Marca 1858 z Części XIV. N. 50 Dziennika Praw Państwa wydanéj 13. Kw. 1858 na str. 195

dotyczące przeprowadzenia artykułów VI i XVII konkordatu, względem nauk teologicznych.

„Co się tyczy regulacyi nauk teologicznych ogłasza się, ze względem na postanowienia konkordatu w skutek Najwyższéj Uchwały, co następuje:

Wedle siedmnastego artykułu konkordatu wolno jest Biskupom, kierować nauką seminarzystów swoich stósownie do ustawy kościelnéj bez wszelkiego ograniczenia. Biskupi zgromadzenia, odbytego w roku 1856 w Wiédniu, uznali atoli za rzecz ważną i zbawienną, spólnie działać przy urządzeniu teologicznych swoich zakładów dyjecezalnych i zgodzili się przeto, z wyjątkiem zakładów, należących do dyjecezyj Lombardzko-Weneckich na postanowienia następujące, które oni przy rozporządzeniach soborów prowincyjonalnych na baczności mieć chcą.

§. 1. Na nauki teologiczne ci tylko przyjętymi być mogą, którzy z dostatecznym skutkiem odbyli gimnazyjum niższe i wyższe.

§. 2. Teologija składa się z cztérech lat, i wykładaną będzie przez sześciu lub najmniéj cztérech profesorów.

§. 3. Po wszystkich teologicznych zakładach muszą być wykładane: dogmatyka, moralna i pastoralna, historyja kościelna, prawo kościelne, pismo święte starego i nowego zakonu, tudzież język hebrajski; wszelako biskup uwolnić może uczniów od języka hebrajskiego, o ile to za stósowne uznaje.

§. 4. O ileby w miarę okoliczności uskutecznić się dało, miejsce mieć winny nadzwyczajne odczyty osobliwie co do znajomości doktorów kościelnych, lubo i co do innych przedmiotów, kapłanowi potrzebnych.

§. 5. Biskupowie zachować chcą przy nauce swych seminarzystów kolejność (die Reihefolge) zwyczajnych przedmiotów naukowych wedle planu następnego:

Rok piérwszy. Ogólna część dogmatyki. Wstęp do Pisma świętego. Objaśnienie Pisma świętego starego Testamentu z Wulgaty. Język hebrajski.

Rok drugi. Specyjalna część dogmatyki. Objaśnienie Pisma świętego nowego Testamento z Wulgaty, z ciągłym względem na uzasadnienie nauki religijnéj. Objaśnienie tekstu pierwotnego.

Rok trzeci. Historyja kościelna z przeważającym względem na dogmy i historyję urządzenia kościelnego. Teologija moralna, z szczególnym względem na potrzeby spowiednika.

Rok czwarty. Teologija pastoralna w znaczeniu ściślejszém. Liturgija. Duchowne krasomówstwo. Katechetyka, metodyka. Prawo kościelne.

§. 6. Język łaciński jest zwyczajnym dla wykładów teologicznych. Wyjątek miejsce ma dla pojedyńczych tylko przedmiotów naukowych i z ważnych powodów.

§. 7. Jako profesorowie teologii ci tylko ustanowieni być mogą, którzy zdolność swą wykazali w egzaminie piśmiennym i ustnym na próbę wykładem; wyjątek miejsce mieć może tylko względem tych mężów, którzy już dostatecznie udowodnili zdolności swe pracami jako nauczycielowie lub autorowie.

§. 8. W razie zawakowania katedry w zakładzie naukowym dyjecezalnym, *konkurs* rozpisanym być winien przez Biskupa przynajmniéj *w całéj dyjecezyi.* W zakładach, kilku dyjecezyjom spólnych, zarządzoném będzie rozpisanie konkursu we wszystkich tych dyjecezyjach.

§. 9. Gdzie ze strony funduszu religijnego obmyśloną jest płaca dla profesora, Biskup zawiadomi Najwyższą Władzę krajową o nastąpioném zawakowaniu katedry.

§. 10. Biskup wyznaczy pytania i staranie mieć będzie, ażeby examin piśmienny kandydatów odbytym być mógł pod nadzorem, wszelkie nadużycie wyłączającym. O wniku onegoż zasiągnie on opinii profesorów zakładu naukowego dyjecezalnego równie jak i innego zakładu teologicznego.

§. 11. Ocenienie wykładu na próbę (des Probevortrages) przedsięwziętém będzie przez komisarza ordynaryjackiego i profesorów teologii.

§. 12. Gdyby nie było nadziei do pozyskania zdolnych kandydatów przez rozpisanie katedry, wówczas Biskup staranie mieć będzie o wykłady przedmiotu katedry zawakowanéj. Jeżeli nauczyciel supplent odpowiedział oczekiwaniom przez rok cały, natedy Biskup przypuścić go może do egzaminu piśmiennego i ustnego, przy którego ocenieniu postapić należy wedle §§. 10 i 11.

§. 13. Po ocenieniu prac popisowych obierze Biskup tego z kandydatów, który najwięcéj podaje rękojmi dla zbawiennéj działalności, i zabezpieczy się w drodze zapytania, wystósowanego do namiestnika, względem tego, czy nie zachodzi przeciw niemu wątpliwość jaka polityczna; poczém udzieli mu urząd nauczycielski. Toż samo zachowaném być ma, gdy Biskup chce mieć profesorem bez poprzedniego examinu konkursowego, męża, który się pracami swemi odznacza jako autor lub nauczyciel.

§. 14. Gdzie zakład teologiczny spólny jest dwom lub kilku dyjecezyjom, nastąpić ma porozumienie między dotyczącymi Biskupami względem obsadzenia katedr nauczycielskich teologicznych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył postanowienia niniejsze zatwierdzić jako zupełnie zgodne z zasadami, w konkordacie wyrzeczonemi, i pokłada nadzieję, że takowe dla ważności, jaką ma w Państwie wykształcenie duchowieństwa, zajmującego się opieką dusz i

nauką, nie będą zmienione bez wiedzy Rządu Cesarskiego. Najjaśniejszy Pan supponuje, iż Biskupi przy naczelnym kierunku i dozorze nad teologicznemi zakładami tych zakonników, którzy nie podlegają jenerałowi zakonu, mającemu siedzibę swą w Stolicy Apostolskiéj, ściśle trzymać się będą przedłożonych rozporządzeń stósownych we wszelkich punktach istotnych. Względem mężów, którzy po zakładach takowych urząd nauczycielski objąć mają, Biskupi w ten sam sposób, jak przy profesorach zakładów swoich dyjecezalnych przekonają się, czy nie stoi im w drodze wątpliwość jaka polityczna.

Zarazem raczył Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić, ażeby ministeryjalne rozporządzenie z dnia **30.** Czerwca **1850** r. (Nr. **319** Dziennika Praw Państwa), ponieważ takowe nie uwłacza bynajmniéj samodzielnemu kościelnemu kierunkowi dotyczących zakładów naukowych, rozciągniętém zostało na całą objętość Państwa, skutkiem czego Biskupi, co się tyczy zakładów teologicznych, tak dyjecezalnych jak zakonnych, ich sterowi powierzonych, z początkiem każdego roku szkolnego a to najdaléj aż do końca piérwszego miesiąca po rozpoczęciu odczytów, przesyłać będą Ministerstwu w drodze politycznéj władzy krajowéj *tabelę stanu personalnego ciała nauczycielskiego*, tudzież w oddzielném podaniu *wykaz przedmiotów naukowych* z wyszczególnieniem godzin, jako téż podług lat uporządkowany *wykaz uczniów* z wyszczególnieniem wieku ich, a przy uczniach piérwszego roku z wyszczególnieniem ich nauk przygotowawczych.

Przy ustanowieniu profesorów na wydziałach teologicznych, (theol. Fakultäten) którzy przez Jego Mość Najjaśniejszego Pana mianowanymi być mają, postępować się będzie w sposób następujący:

Jeżeli zawakuje posada profesora przy wydziale teologicznym, którego czynność nauczycielska potrzebną jest, aby alumni seminaryjum biskupiego pobiérali naukę stósownie do planu naukowego Jego Cesarskiéj Mości przedłożonego, a życzy sobie Biskup na posadzie takowéj, mieć męża, który wykazał dostatecznie już zdolność swoję przez prace w zawodzie naukowym lub jako nauczyciel, pozostawioném sobie mieć będzie, wejść w téj mierze w porozumienie z Ministerstwem Oświécenia po wysłuchaniu ciała nauczycielskiego teologicznego. Jeżeli Biskup nie życzy sobie powołania, albo jeżeli w téj mierze nie może zajść porozumienie, w ówczas rozpisanym być ma konkurs przez Ministeryjum Oświécenia drogą dzienników publicznych. Pytania, wymagane do examinu piśmiennego, ustanawia Biskup i przedkłada takowe rzeczonemu Ministerstwu, które pozostawioném sobie ma, dozwolić kandydatowi, by się poddał examinowi konkursowemu w zakładzie naukowym teologicznym, w konkursie nie wyszczególnionym. Wykład na próbę odbytym będzie w obecności komisarza biskupiego.

Ocenienie naukowéj wartości robót popisowych zarządzi Ministerstwo w sposób dotychczasowy, a następnie przy zakomunikowaniu wszelkich podań, prac popisowych i ocenienia wykładu na próbę wejdzie w porozumienie z dotyczącym Biskupem, ażeby życzenia jego w myśl szóstego artykułu konkordatu uwzględnione być mogły. W ostatnim względzie

musiałby zajść wyjątek, gdyby stała w drodze polityczna wątpliwość mężowi, którego Biskup osobliwie za zdolnego uznaje do posady zawakowanéj.

Jeżeli zawakuje posada profesora w wydziale teologicznym, którego czynność nauczycielska nie jest konieczną, ażeby alumni seminaryjum biskupiego stósownie do planu naukowego, Jego Mości przedłożonego, naukę pobiérali, wówczas przysłuża Biskupowi wolność zrobić wniosek na powołanie męża zdolnego, a równie téż i Ministerstwo Biskupowi takowegoż wskazać może. Gdyby uznano potrzebę rozpisania konkursu, wówczas zachowane być mają powyższe postanowienia. Mianowicie przypadnie zawsze na jednego z tych, którym Biskup powołanie i pełnomocnictwo urzędu nauczycielskiego udzielić gotów jest.

Wszyscy profesorowie wydziału teologicznego zresztą powinni w zasadzie być doktorami teologii, a ustanowienie ich uważaném będzie jak dotychczas za prowizoryczne przez ciąg lat trzech, jeżeli nie będzie już przy zamianowaniu za stanowcze orzeczone.

Biskupowi dyjecezyi, w któréj się znajduje zakład naukowy, przysłuża prawo żądać od wszystkich profesorów i nauczycieli teologii zapewnienia kościelnego sposobu myślenia, ciągle pod dozorem swoim mieć ich postępowanie, ich naukę i zupełną czynność urzędową, a gdyby pod którymbądź z tych względów okazali się niegodnymi powołania swego, odebrać im upoważnienie do wykładu teologii.

Co do reszty, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi co innego, dla zakresu działalności profesorów przy wydziałach teologicznych moc mają postanowienia rozrządzeń Ministerstwa Oświécenia z dnia 30. Czerwca 1850 (Nr. 319 Dziennika Praw Państwa) tudzież z dnia 16. Września 1851 (Nr. 216 Dziennika Praw Państwa), przez które ostatnie bliżéj określoném jest zastósowanie ogólnych rozporządzeń z dnia 1. Października 1850 r. o studyjach wydziałowych do uczniów teologii, oraz zadosyć staje się przedsięwzięciu (Vorhaben) Biskupów tak pod względem zapewnienia się o postępach uczniów we wszystkich przedmiotach naukowych za pomocą examinów, ściśle kontrolowanych, jak pod względem żądania wystawiania świadectw w sposób dotychczasowy o postępach, wykazanych przy egzaminach rocznych lub półrocznych."

Hrabia **Thun** m. p.

N. 1642.

Litterae obitus subditorum quoq. Meklen- et Schwarcenburgensium gratis exarandae.

In nexu Provocationum Nostrarum in Currendis X. ex a. 1857 sub N. 2626; III. et VI. a. c. sub 684 et 892 impressarum intuitu Testimoniorum sepulturæ subditorum Hassiæ, M. Ducatus Badensis et Saxoniæ, his in oris demortuorum g r a t i s et ex o f f i c i o edendorum publicamus quoq. Requisitionem Exc. C. R. Provinc. Regiminis Cracov. de 2. Junii a. c. N. 14337 in sequelam Ordinationis Alti Ministerii Cultus et Studiorum de 7. Maji a. c. N. 7301 ad mentem Alti Ministerii pro externis subsecutam tenoris, quatenus Ven. Clerus Litteras

mortis subditorum Magni Ducatus Meklenburg et Principatus Schwarcenburg in regnis hujatibus e vivis sublatorum intra 14. dies post obitum in philura tota gratis exarare, nec non ad Suum C. R. Districtuale Officium expedire haud negligat. Testimonia ejusmodi Nomen et cognomen, ætatem, conditionem, characterem, locum Communitatis demortui in patria..... comprehendant oportet.

N. 1871.

Invalidi Reservationis sine licentia militari non sunt copulandi.

Juxta Intimationem Exc. Regiminis Cracov. d. 26. Jun. 1858 N. 15276 rursus nonnulli ecclesiarum Rectores prævaricati sunt contra expressum alti Decreti aulici de 3. Maji 1841 et §. 10. novae legis matrimonialis tenorem, vigore cujus vetitum est, Invalidum reservationis (mit Vorbehalts-Urkunden betheilte Reservations Invaliden) ad copulationem admittere, qui licentia respectivæ militaris Præfecturæ provincialis (des betreffenden k. k. Landes-General-Commando) destituitur, ne alias illegaliter copulatus privetur consuetæ Invalidorum alimentationis beneficio (Militär-Invaliden-Versorgung).

In fundamento igitur Requisitionis Exc.C.R. Provincialis Regiminis, atq. in nexu Inculcationum ex parte Consistorii hujatis in Currendis: I. ex A. 1857 sub N. 35, in qua recensentur variæ quoq. pœnæ in transgressores statutæ; dein Cur. III. ex A. 1856 sub N. 358 et C. V. ex A. 1841 sub N. 1515 emissarum Ven. Clerus ad strictissimam Decreti aulici supra citati observationem hisce inviatur... nec non attentus redditur, quod milites ejusmodi fraudulento avidorum consilio decepti in locis nonnullis falsas licentiæ litteras Parochis suis præsentare non vererentur.

N. 1048.

Contestatio receptionis 98 Rh. 10 x. C. M. pro restauranda ecclesia SS. Trinitatis Cracoviae etc.

Exc. C. R. Provinciale Regimen Litteris de 25. Mart. a. c. N. 5011 attestatur perceptionem summæ 98. Rh. 10 x. C. M. e Decanatu Wojnicensi per 18 Rh. 10 x.; e Dec. Wadovic. per 15 et e Neo-Sandec. per 65 Rh. C. M. pro restauranda ecclesia PP. Dominicanorum Cracoviæ collectæ, nec non M. D. Paulo de Popiel Conservatori monumentorum architectonicorum ad usum quaest. traditæ, pro qua tum Ven. Conventus memoratus, tum Nos fervidas ad Deum O. M. preces fundimus in favorem P. T. Largitorum gratiasq. summas agimus: nec non submissionem similium quotarum e reliquis Decanatibus in eumdem finem præstolamur.

N. 1148.

Resultatum collectionis pro restauranda Basilica 3 Martyrum Romae panditur, etc.

P. T. Nuntiatura Apostolica Viennensis Litteris de 13. April. a. c. N. 659 contestatur submissionem summæ 36 Rh. C. M. abhinc pro instauranda Basilica SS. MM. Ale-

xandri, Eventii et Theoduli Romæ missæ, quæ componitur quotis a) 10 Rh. ab Illmo Præsule; b) 10 Rh. a Rsmo Mich. Król; c) 8 Rh. e Decanatu *Wadowic.* et d) 8 Rh. C. M. e Dec. *Żywiec.* Pater coelestis, apud quem plures sunt mansiones, intercedentibus illis 3. Martyribus, dona memorata uberrime remunerare excitareq. dignetur alios pro similibus comportandis.

N. 1824.

Continuatio relationis de resultato collectionis pro Moguntia.

Suppletorie ad N. 744 in Cur. III. ex a. c. N. 838 impressum summas jam ex parte Exc. Præsidii C. R. Regiminis Cracov. de 23. Junii a. c. N. 2340 jam Coi hujatis gratias exprimimus pro quota 20 Rh. 7 x. C. M. e 3. Decanatibus promanante; videlicet a) e Dec. *Neoforiensi* per 3. Rh. 22 x. b) Dec. *Pilsn.* per 3 Rh. 45 x. c) *Wielic.* per 13 Rh. C. M. quæ jam in subsidium incolarum Mogunciæ explosione turris pulveris pyrii infelicium transmissa; nec non Remuneratorem bonorum operum benedictionis ergo pro piis Largitoribus imploramus.

N. 1828.

Continuatio collectionis effectus pro Missione in centrali Africa.

Suppletorie ad N. 755 in C. VII. a. c. N. 1747 impressum significamus sub gratiarum actione, in rem Missionis in centrali Africa ad quotam 37 Rh. 20 x. C. M. sub N. citato expressam accessisse aliam 24 Rh. 40 x. C. M. e 4 Decanatibus, nimirum a) e Decanatu *Pilzn.* 7 Rh. 10 x. b) e Dec. *Radomyśl.* 5 Rh. 30 x. c) e Dec. *Vet. Sand.* e Conventu Sanctimonialium 5 Rh. d) e Dec. *Wielicen.* 7 Rh. C. M. eamq. juxta Rescriptum Exc. C. R. Provinc. Regiminis de 23. Jun. a. c. N. 15148 ad Altum Ministerium Cultus ac studiorum sub 23. Jun. a. c. expeditam fuisse, pro qua D. O. M. centuplam mercedem elargire dignetur. Reliquos Ven. Fratres ad contributionem quoq. sub uno invitamus ac in Domino salutamus.

N. 1952.

Pro exornanda domo Dei etc. etc. compararunt in Decanatu Makoviensi.

1) Curatus in *Łętownia* AR. Jos. *Sewiłło* a) 2 Calices 35 Rh. b) Missale pro festis et c) de Requiem; per collectionem pietate parochianorum Candelabrum deauratum pensile 110 Rh. addendo e propriis 20 Rh. C. M. 2) In *Maków* a. e. pietas populi Baldachimum 85 Rh. tum figuram resurectionis D. N. J. Xti. 3) In *Sucha* sumptibus suis Parochus AR. Franc. *Ciesielski* albas 3 50 Rh. pluviale nigri coloris 20 Rh. casulam sericeam cum floribus deauratis, calicem 25 Rh. Missale magnum 38 Rh. canones ad 3 altaria 24 Rh. E collectione pia 3 candelabra deaurata 260 Rh. (pająki); tapetum 50 Rh. Missale 30 Rh. et de Requiem 5 Rh. 4) In *Krzeszów* de legatis revindicatis: a) pluviale albi coloris 50 Rh. b) casulam albi 45 Rh. et nigri coloris ejusdem pretii. 5) In *Zawoja* cura moderni Curati AR. Francisci *Würfel* comparatum candelabrum deauratum 120 Rh. tum altare S. Clementis et Crucifixi deauratum. 6) In *Zembrzyce* AR. Michael *Kuss* proprio sumptu casulam nigri coloris 25 Rh. tum ejus cura ecclesia intus depicta ac lamina ferrea contecta;

jam vero AR. Joannes *Miś* Curatus in Odrowąż pluviale album 50 Rh. 7. In *Jordanów* ab a. 1850 usq. ad hodiernam diem: I. propriis sumptibus AR. Joannes *Nowak* curavit a) a. 1850 novam fenestram loco antiquæ asseribus tectæ 6 Rh. b) a. eodem 2 Missalia bene compingi 11 Rh. 30 x. c) a. 1851 ad omnes 6 majores fenestras lintea vela coloris violacei adaptari 12 Rh. d) a. 1852 magnum valde pulchrum sericeum Velum ad portandum SS. in Monstratorio 16 Rh. e) a. 1852 magnam valde pulchram lampadem ad magnum Altare pretio 80 fl. pro quo ex propriis dedit 36 Rh. f) a. 1853 quatuor campanulas ad altaria pro Ministris 6 Rh. 20 x. g) a. eodem novum pannum rubri coloris ad tegendos gradus ante magnum altare 10 Rh. h) a. 1856 2 calices deaurari 18 Rh. i) a. eodem Sepulchrum Christi cum effigie duorum custodum militum 20 Rh. k) a. 1858 novum vexillum, et 2 lampades portatiles ad processiones cum Sanctissimo 38 Rh. 10 x. l) a. 1858 exstruxit novum horreum et currule ex lignis propriis fundi parochialis 150 Rh. II. Ex revindicatis legatis &c. a) a. 1852 2 magna et 2 minora vexilla 116 Rh. b) a. eodem Organum et duo tympana reparavit 23 Rh. 30 x. c) a. eodem totam Ecclesiam novo duplici tecto providit, et murum eam cingentem cum tecto et portis reparavit sumptibus partium concurrentium 600 Rh. d) a. 1852 novam casulam cum requisitis omnibus 22 Rh. e) a. 1853 novum pulchrum pluviale cum Stola 82 Rh. f) a. 1857 novum parvum horreum in Jordanów sub inspectione Ven. Curati est exstructum sumptibus partium concurrentium 400 Rh. C. M. 8) In *Osielec* ab a. 1848 hucusque jam propriis sumptibus AR. Joannis *Warzecha* Parochi; jam sumptibus fundi Relig. jam MD. Collatoris aut Parochianorum plurima ad exornandam Esiam novam, vacuam comparata cernuntur in Operato Visitationis Decanalis, quorum cathegoriæ usq. ad 107 ascendunt. Frequentioribus supplicationibus exoperatus est Ven. Parochus internam Esiæ ac Sacristiæ exornationem, seu Altarium, organi, vasorum ss. atq. supellectilis variæ, campanarumq. comparationem, in numeris posit 44 e Fundo relig. et e Concurrentia, in summa 4670 Rh. 12 x. ad quam ex sua parte memoratus pro decore Domus Dei Zelator 559 Rh. 20 x. C. M. contulit; præterea 2 scrinia et 1 speculum pro Sacristia, 2 rubra et 2 nigra indumenta, præterea 2 superpellicea pro Ministrantibus et 1 ex utraq. cathegoria pro æedituo; 1 superpelliceum sacerd., 2 albas, 8 linteamina et 3 pannos pro altaribus et alia varia in summa 72 Rh. 10 x. C. M. comparavit, nec non cum Parochianis sepulchrum Xti cum imagine Xti sepulti; vexillum pretiosum, vela oblonga pro velandis altaribus, Casulam et alia plura ecclesiæ supeditavit pro summa 134 Rh. insuper legata pia aut dona universim 205 Rh. C. M. efficientia convertit in candelabrum pensile 140 Rh. constans, et in alia utensilia. Parochiani contulerunt 230 Rh. in obmurationem cœmeterii. Ven. Parochus 2 hortos sumptu 124 Rh. C. M. plantavit; MD. Collator Casulam pretio 40 Rh. donavit, et Inc. Dominium locale 309 Rh. 22 x. C.M. expendit in Casulas, albas, linteamina, baldachinum, umbraculum et plura alia.

Ejusmodi gratissima e Decanatu Makov. percepta notitia non possumus non resp. Ven. Curatis, qui majorem aut minorem e reditibus Sponsæ partem ad Ejus exornationem,

contribuerunt, complacentiam Nostram significare, simulq. Parochianis, qui decimam nefors partem tantorum beneficiorum a Deo acceptorum obtulerunt, collaudationem ipsis e suggestu nomine Nostro exprimendam submittere. Utinam ubivis locorum tantus reperiatur pro *decore Domus Dei et loci habitationis gloriæ Ejus* zelus! Perill. Decanus Makov. zelantissimus in tanto opere res comparatas Inventario mox inseret buchalterico relationemq. desuper adjungendo Consignationem a qualibet Esia resp. ad Nos expediet. Utinam Perill. Decani operatum Visitationis Dec. mox imittant, juxta quod similem collaudationem emittere gaudeamus! *Benedictio autem Dei Omnipotentis Patris et Filii et Spiritus S. descendat super cunctos benefactores et maneat semper.*

Continuatio.

Casus Illmo Episcopo in Dioecesi Tarnov. reservati sunt sequentes.

1. Simonia in collatione beneficiorum ecclesiasticorum cum activa tum passiva. 2. Separatio thori propria auctoritate facta. 3. Excitatio incendii, etiamsi effectus praeter voluntatem pœnitentis non fuerit secutus. 4 Homicidium voluntarium, aut morosae vindictae vitio perpetratum. 5. Perjurium assertorium, aut negativum solenniter emissum. 6. Perduellionis crimen, et 7. Incestus ad 2. aequalem consanguinitatis et affinitatis gradum; et quae in Constitutionibus Summorum P. P. Gregorii XV. et Benedicti XIV. continentur i. e. absolvendi complicem, et qui complicem absolvere ausus sit.

L. 1574.

Wezwanie JJXX. Dziekanów do udzielania Zeszytu VII. Oddziału II. z r. b. Dziennika Praw JM. Księżom i PP. Nauczycielom.

Ponieważ wysokie Rządy przesyłają do Dekanatów *Dziennik* Rządu krajowego, a zatem przesłały i Oddziału drugiego Zeszyt VII z roku 1858 wydany i rozesłany 19. Maja 1858 o postępowaniu z *umarzniętemi, utonionemi, powieszonemi, uduszonemi, od piorunu rażonemi, otrutemi, zranionemi, jadowicie pokąsanemi*, przeto każdy z KK. Dziekanów w swoim dekanacie zakomunikuje to JM. księżom Pastérzom i PP. Nauczycielom, by w zdarzonym wypadku mogli użytek przynależyty zrobić. Nie mniéj zwraca się uwagę, że i w niektórych kalendarzach znajdują się sposoby ratowania wyż wspomnionych.

☞ Sub N. 1173 in 6. Currenda sch. et sub N. 564 in 7. Currenda sch. a. c. Ven. Clerus gratam inveniet notitiam, quod petitum pro capessendo priv. collationis beneficio ad Collatorem stilisatum sine tymbro per Ven. Offum Dec. ad Nos expedire liceat.

Illmo Praesule Diœcesim visitante
Ant. de Junosza Gałecki
Decanus Capit. &c. Præses.

E Consistorio Episcopali,
Tarnoviae, die 15. Julii 1858.
PAULUS PIKULSKI, Cancellarius.

Typis Anastasii Rusinowski Tarnoviæ.